

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

číslo 5, ročník XXIV
Neděle 1. září 2013

Z obsahu čísla

- Terasa je hotova
- Ježíš nás učí, jak se modlit
- Dva kříže a každý jiný
- Kurz pro pastorační pomocníky
- Rozvrh náboženství
- Sbírka na nové sochy
- Farní zájezd do Dolomít
- Letní tábor - Rok na vsi
- Tak jak bylo na táboře?
- Podkování za tábor
- Pší pouz Ca ihradu na Velehrad
- Zprávy z Charity
- Ze života Tomík
- Vzhru na Cyrilek.net
- Primice Ladislava Sovadiny
- Vzpomínka na Aniku
- Omismřka a vtipy

To září je stejná super m síc

To září je stejná super m síc, povídá mi jedno dítě školou povinné. Nevěcna n pohlédnu a chvíli p e-mýšlím, jestli jsem si to v jeho v ku taky n kdy myslela. „Ne íkej, že byla o prázdninách nuda...“ „To ne. Práv že toho bylo moc a všechno krásné se prožilo moc rychle. Te mám kone n as na to p kné vzpomínat a vypráv t si zážitky s kamarády.“

Tento krátký rozhovor m pivedl k úvaze, že teprve ve vzpomínání a sdílení nachází každý prožitek sv j pravý smysl. K emu by nám byly naše zážitky, kdybychom nem li schopnost znovu si tyto chvíle vybatit a s n kým si o nich povykládat? Asi bychom se pak neum li ani t šit na to, co p ijde.

Já si t eba z léta ráda vzpomínám na setkání mládeže v Riu de Janeiru, k jehož atmosfé e jsem mohla aspo trochu p i ichtnout díky no ním p enos m televize NOE. Byly to krásné záb ry na množství mladých lidí shromážd ných na pláži Copacabana, kte í dokázali spole n ml-et, modlit se, ale i tan it a po ádn ádit.

Na papeži Františkovi (jako ostatn í na jeho p edch dcích) bylo vid t, že se v této spole nosti cítí moc dobre. Mladí lidé ho p ivítali s velkým nadšením a se zájmem naslouchali jeho slov m.

A víte, co jim íkal? Mluvil podobn , jako školák, o kterém jsem se zmínila na za átku tohoto lánku. Totiž, že nemá smysl n co p kného prožít a nechat si to pro sebe. K es an se má o radost, kterou v sob nosí, d lit s ostatními. Pokud to neud lá, radost se v n m udusí a nebude ji mít už ani on sám.

Stránky tohoto FOMu obsahují mnoho zážitk z prázdnin. Už se t ším, až si je všechny pro tu. Podkování pat í všem, kte í se o n s námi d lí a nenechávají si je pro sebe. A tak si íkám, že i to je zp sob, kterým se m že šit radost ze života, radost z víry, jak o tom mluví Svatý otec. ■

Anna Berková

Terasa je hotova, ale práce nekončí

Od poloviny loňská zima probíhaly u kostela sv. Vojtěcha rozsáhlé stavební práce, prováděné firmou RAPOS. Jejich výsledkem je nejen nová dlažba na terase, z níž se těšíme, ale i mnoho dalších úprav, které nám zůstávají skryty. Podrobnosti nám sdělil pan Švehlík, který za naší farnost vykonával na stavbě technický dozor.

Proč se farnost do této práce pustila?

Protože rozsah devastace terasy stále narůstal, byla prováděna i řada drobných oprav. Kdo tudy chodil, ten viděl, jak se dlažba vzdouvá, že to po ní klouže, zakopává a louže se tvoří po každém dešti. Hlasité úvahy na toto téma se vyskytovaly už před více než 10 lety, ale nebyl dostatek peněz a ještě nenastal čas, kdy už nelze nic odkládat. Pohled na náklady, které část kostela, který je „mladý“ cca jen 20 let, přitom sobě nedobře a každý odklad nejnětějších oprav by situaci jen zhoršoval a tím i prodražoval.

Na terase máme novou dlažbu, ta samotná však prosakování vody nepomůže.

To není ani nutné, protože na zamezení prosakování vody je rozhodující kvalitní hydroizolace, její vyspádování ke vpustem a co nejrychlejší odtok do kanalizace. Na rozdíl od minulých edlažby – kde izolace byla vodorovná, dlažba samotná byla v malém spádu a srážková voda pronikala přes spárování až na izolaci a tam stagnovala – byla zvolena varianta, že voda dopadající na terasu se přes zapískované spáry dostane až na izolaci, po níž se sbírá do sbíracích žlábků. Podotýkám, že tyto žlábkové mají úpravu i pro sbírání vody. Navíc nová dlažba je kladena do drobného drceného kameniva, takže jímací schopnost edlažby plochy je neoby-

ejně velká.

Z terasy zmizely i sv. třešňové, proč?

Ty tam v době nemusely být, třebaže byly takto vyprojektovány. V době stavby kostela došlo ke změně jižního průčelí, předešlým nástupním schodištěm, které, kdyby se provedlo podle původních plánů, by zatemnilo celý prostor vestibulu. Za součástí elegantního řešení je suterén velmi slušné osvětlení a provázání. Sv. třešňové se staly terasou pozornosti anonymních kazivců, farnost to stálo dost peněz a navíc tudy zatékalo; jejich zrušením jsme získali ucelené plochy.

Jak budeme na nové terase parkovat bicykly?

Souběžně se spojovací chodbou (v koutě za farou) bude nainstalován stav pro asi 20 kol a z toho dříve bych rád apeloval na všechny cyklisty, aby svá kola neopírali o zábradlí, jehož nátěr máme ještě v záruce.

Na terase je nová nátěrová zábradlí, proč není také nové oplechování?

Oplechování parapetu zábradlní zídky je z „prvního“ pozinkovaného plechu a na ten se nedá nanášet barva. Je třeba oplechování nechat, aby se nezkorodoval a za několik měsíců bude povrch možno barevně sladit se zábradlím.

Nový je vyřešený i parapet kostela.

Je to na fasádě nový prvek a má plnit předešlou úlohu – jednak jako okapník – ka má zamezit stékání dešťové vody po fasádě na nový sokl a ta druhá je víceméně estetická, okrasná, která tím, že horizontálně rozdělí dvě odlišné stěny, přispívá harmonicky v celkovém prvním pohledu.

Vlho bylo i v sakristii a u ministrant . Co se ud lalo pro zlepšení tohoto stavu?

Všechno, co bylo nutné: p edevším vyklizení zbytkové dlažby z as , kdy se provád la podlaha kostela, byly odkopány omítky zasažené plísní, po vysušení byly plochy vypln ny sana ní omítkovou sm sí a dnes jsou už i vybíleny.

Z východní strany suterénu p ibylo oken. Pro , co za nimi bude?

Byla tam okna t i, do bývalé sušárny jsme prorazili nové okno pro osv tlení této nové místnosti a potažmo i pro osv tlení elektro-rozvodny a pilehlé chodby v suterénu kostela. Dále byla z jižní strany do zam ížovaných otvor osazena lexanová výpl a tím se ob místnosti dostaly na standardní úrove a je možné je i spole ensky využívat – p edevším pro mládež a jejich aktivity.

Krom terasy se hodn budovalo i pod kostelem. Jaké úpravy tam prob hly?

Byla vybourána nesmyslná p í ka, rozd -lující dv chodby, takže vzniklý prostor je p ístupný jak z u ebny, tak i ze sálu, a je tedy možno jej efektn využívat. Byla vybourána d lící p í ka v díln , ímž se celý prostor zv tšil a tím, že do jižních otvor byly vsazeny lexanové výpln , jsme získali uzav enou kvalitní místnost. P es strop suterénu je doslova samospádem odvád -na deš ová voda ze žlábk terasy a napojena na stávající kanalizaci. Je také opravena zpuch elá omítka sana ní maltovinou a jsou provedeny nové nát ry st n vn í zevnit fasádními barvami. Totéž je provedeno i v prostoru garáže.

Co nás ještě eká?

„Práce jak na kostele“. P ívítal bych urychlenou sadovou úpravu záhon p ed farou,

dále upravit a rozší it vstupní chodník do suterénu, vy ešit v trání u ministrant , v sakristii, ve spole enské místnosti suterénu. Také vybavit sklady vhodnými štelá í, rozší it kapacitu parkovacích stání pro osobní vozidla, atd. Kdo hledá, vždycky n co najde.

Byla spolupráce se stavební firmou v po ádku, prob hly práce podle vašich p edstav?

Ano, všechno prob hlo fyzicky, v cn í asov dle dohody a mn osobn bylo pot šením s touto firmou spolupracovat - oni respektovali moje p ípomínky, já jsem respektoval jejich a výsledkem je oboustranná spokojenost s tím dokon eným dílem. Bylo by pro m pot šením také to, kdyby radost ze zdárn dokon eného díla prožívali i všichni návšt vníci našeho kostela, a otci Josefovi navrhnu zaslání d -kovného dopisu jmenované firm . ■

Ptal se Pavel Ludvík

Pod kování

Na konci prázdnin byla ukon ena rekonstrukce terasy p ed kostelem. Na jejím zdárném pr b hu se významn podílel pan Josef Švehlík. Byl to on, kdo vytvo il zadání pro stavební firmu. P í p íprav akce p ínášel návrhy technických ešení, podílel se na realizaci výb rového ízení, výb ru stavebních materiál , cenových odhadech prací apod. V pr b hu stavebních prací m l za farnost technický dozor na stavb , jednal se zástupci stavební firmy a dohlížel na to, aby práce postupovaly podle plánu.

Pane Švehlíku, d kujeme vám za úsilí a as, který jste rekonstrukci terasy v noval.

Pastora ní rada farnosti

Ježíš nás u í, jak se modlit

Pán Ježíš nás v evangeliu vybízí k vytrvalým modlitbám a k tomu p idává i návod, jak se máme modlit.

O modlitb „Ot e náš“ je e eno, že je v ní obsaženo všechno, za se máme modlit. Tato modlitba má jedine né postavení mezi všemi ostatními texty nejr zn jších modliteb, protože jedin o t chto slovech Ježíš prohlásil: „Vy se modlete takto!“

Sv. Cyprián, biskup a mu edník z 3. století, o tom dokonce píše: „Takže modlit se jinak, než jak nás on nau il, je nejen hloupost, ale i provin ní. Nebeskému Otci je

modlitba milá a blízká, když se modlíme slovy, která pochází od jeho Syna. O snadn ji tedy dosáhneme toho, za v Kristov jménu prosíme, jestliže budeme prosit jeho vlastní modlitbou.“

Je t eba tuto úvahu sv. Cypriána správn chápat. Není rozhodující užívat p esn tato slova, ale modlit se ve stejném duchu, v jakém jsou nám Ježíšem sv ena. Když se lov k neztotožní se vším, co ta modlitba obsahuje, p irozen mu n jaké doslovné recitování Ot enáše nepom že.

Tato modlitba je návod, za co je obecn d ležitě prosit, a lov k si to pak má vztáhnout na konkrétní v ci svého života. Slova Ot enáše m žeme nahradit jakýmkoliv vlastními slovy, ale nem li bychom prosit za nic, co je jen v našem zájmu bez ohledu na Boží v lí. Z naší modlitby by se nikdy nem lo vytratit nic z podstaty této Ježíšovy modlitby a z úmysl , které jsou v ní obsaženy.

N kdy m žeme mít pocit, že všechny naše modlitby a ob ti, které Bohu p inášíme t eba za n í obrácení, jsou zbyte né.

Musíme si ale uv domit, že my nejsme zodpov dní za výsledek a ani si n jakou ú innost svých modliteb nem žeme nárokovat. My máme odpov dnost pouze za sv j postoj a úmysl a tato hodnota se u Boha nikdy neztratí.

Ve svých p ímluvných modlitbách máme p íležitost ukázat svoji d v ru Bohu. Je to vyjád ení víry, že nespoleháme jen na výsledky svého vlastního úsilí, ale že chceme dát prostor zejména Božímu p sobení.

Když se modlíme za v ci, které se týkají nás osobn , d íve nebo pozd ji m žeme poznat konkrétní výsledek. Když se však modlíme za n jakou záležitost jiného lov ka, n kdy nevidíme celé roky žádný ú inek.

Je to proto, že když se vytrvale modlíme v n jaké v ci sami za sebe,

vst íc a pomalu se p ízp sobujeme tomu, jak se B h chce v našem život projevit. T eba nedostaneme od Boha to, za co jsme p vodn prosili, ale otev eme se v í tomu, co nám on sám chce dát.

Když ale prosíme za jiné lidi, vyprošujeme sice pro n Boží milost, která jim ur it je k dispozici, ale B h své dary nikomu nebude vnucovat. Naše modlitby mohou druhému lov ku pomoci jen do takové míry, do jaké on sám bude o to stát.

Proto se n kdy m že zdát, že naše modlitby nemají žádný výsledek. To neznamená, že nemají žádný význam. Možná, že v n kterých p ípadech poznáme až na v nosti, jak B h odpov d l na naše volání, anebo až tam nalezneme to, co jsme hledali. ■

otec Josef Zelinka

Dva k íže a každý jiný

Díky opravě terasy u nového kostela jsme o prázdninách měli možnost zastavit ji při vcházet do kostela sv. Michaela. Ráda bych se s vámi podělila o subjektivní pocit z tohoto místa.

Při otevření hlavních vchodových dveří padne mi jízra na velký kříž umístěný na levé straně chodbičky. A na něm Pán Ježíš - visí. Bezmocný, zbrodvaný, utýraný, zlomený. To je ono! Pane Ježíši, přesně tak se cítím teď já - tolik starostí, vyprahlosti, bolesti po celém namáhavém dni - taky visím na svém kříži.

Projdou kolem kropenky, udělám kříž a vstoupím do hlavní lodi. A znovu upoutá mě pohled kříž. A na něm Pán Ježíš - ale nevisí! Má ruce zvednuté a prsty jsou zvednuté do tvaru písmene "V" - vítě zství. Jeho hlava je skloněná k pravému rameni.

Připadá mi, jakoby se na mě díval

s potutelným úsměvem. Jakoby chtěl kývnout bradou a říci mi: "Tož co ty? Na co čekáš? Nad čím požíváš? Neboj se, přidej se, pojď za mnou. Já se těším na to, až i ty jednou zvedneš své ruce ve vítězném gestu - dnes, zítra, nebo jednou - tam u nebeských bran..." Kříž za Pánem Ježíšem vypadá menší a neprobírá jako nástroj bolesti a utrpení, ale jako optimistický bod, jako něco, o čem se máme opřít, co nás podpírá.

Odházím ze mše svaté už ne vyčerpaná a unavená, ale posílená, plná radosti a touhy změnit svůj život k lepšímu, abych mohla taky zvednout své ruce. ■

Lenka Janíková

Kurz pro pastorační pomocníky

Od listopadu loňského roku až po konec dubna se konal v rámci našeho děkanátu kurz pro pastorační pomocníky. Tohoto kurzu se mohl účastnit každý, kdo jakýmkoliv způsobem funguje ve farnosti a chce si rozšířit své obzory a v domosti.

Přihlásila se do něj asi stovka lidí z našeho a ze dvou okolních děkanátů. Celým kurzem nás provázela a dobrou náladu mezi námi šířila otec děkan P. Ivan Fišar.

Scházeli jsme se každou druhou sobotu v prostorách zlínského kláštera. Naše setkání vždy začínala mší svatou a poté následovaly bloky přednášek. Ty měly na starost kněží zlínského a vizovického děkanátů, takže jsme se mohli setkat i s těmi, kterými známými tvářemi, a ty, které jsme dosud neznali, jsme mohli poznat.

Přednášky byly různorodé, od církevního práva, morálky, znalosti Starého i Nového zákona, církevních dějin, liturgiky, až po rozhovory o víře a povídání o duchovním životě a vedení společenství.

Součástí našeho kurzu byla i postní duchovní obnova, která byla pro nás velmi silným zážitkem. Vedl ji P. Vojtěch Šíma. Celý kurz byl zakončen závěrečným testem. Vyvrcholením pak byla mše svatá, kterou sloužil generální vikář P. Josef Nuzík, který nám také na závěr předal diplomy.

Co říci závěrem? V uších mi zní slova otce Ivana, který řekl: „Až se vrátíte do svých farností, utíkejte ke svému knězi a nabídněte mu své služby. Takže, otec Josefe, tady jsme! ■

Jan Žalík

Přehled farních zpráv

Využívání náboženství ve školním roce 2013/2014

Třída	Den	Hodina	Místo	Využívání
1.	úterý	14:00 – 14:45	u ebna-fara	M. echová
2. (1.skupina)	tvrtek	14:30 – 15:15	u ebna-fara	N. Fraisová
2. (2.skupina)	tvrtek	15:30 – 16:15	u ebna-fara	N. Fraisová
3.	tvrtek	16:00 – 17:00	suterén	P. J. Zelinka
4.	st eda	14:00 – 15:00	suterén	D. Plšková
5.	pond lí	14:00 – 14:45	u ebna-fara	P. J. Zelinka
6.	pond lí	15:30 – 16:15	u ebna-fara	D. Plšková
7.	st eda	16:00 – 16:45	u ebna-fara	P. V rný
8. - 9.	úterý	16:00 – 16:45	u ebna-fara	N. Fraisová

Tento rozvrh lze z nutných důvodů ještě upravit, pokud bude takový požadavek nahlášen do 9. září.

U ebna je v prvním poschodí nově umístěny třísky fary.

Výpomoc ve farnosti

Naše farnost podala žádost, která umožní ujet, aby občan, který je veden na pracovním úřadu, mohl plnit svou práci ve prospěch církve a jeho práce byla hrazena z dotace. Tato žádost se týká Lenky Hanzlové, která bude vypomáhat na farnosti s evidencí a archivací písemností a s dalšími kancelářskými pracemi. Kromě toho bude asistovat při výuce náboženství a pomáhat s přípravou pomůcek na katecheze. ■

Křtiny, svatby a pohřby za poslední období

Křtiny:

Daniel Mrázek, Sára Šimunová, David Hlaváček, Anna Perníková, Petr Vavřínek, Michal Vojtěch Košťál, Miriam Žáková, Terezie Bartoňová, Jakub Štáň, Jakub Důba

Svatby:

Tomáš Doleschal – Martina Václavová

Poslední rozloučení:

Jiřina Puščíková, Marie Elechovská, Josef Juráček, Drahomír Janík, Václav Žalík

Příchod odbočního vchodu do kostela, prochodem k farnosti. Suterén je pod kostelem, vchod vedle farní garáže kovovou brankou. Začínáme v týdnu od pondělí 16. září 2013. ■

Sbírka na nové sochy

Naše farnost shromáždí individuální finanční dary, které budou sloužit na pořízení nových soch do výklenku kostela sv. Vojtěcha. Budou to sv. Anežka česká, bl. Jan Pavel II., sv. Zdislava a sv. Don Bosco. Cena každé sochy činí cca 200 tisíc Kč. Autorem soch bude pan Staněk z Bučovic.

Nyní se připravuje socha sv. Anežky.

Stav sbírky k 31.7.2013:

Z kasičky	29 970 Kč
Od jednotlivých dárců	121 580 Kč
Celkem vybráno	151 550 Kč

Jednotlivých dárců nebo společenství je dosud 31.

Všem dárcům patří srdečné poděkování.

Jak můžete pomoci na sochy?

a) Drobné obnosy vložte do pokladničky v kostele

b) Hotově ve farní kanceláři

c) Převodem na bankovní účet

č. 1405341369/0800, vs = 263.

Do poznámky uveďte jméno dárce.

V případě zájmu vám o. Josef Zelinka vystaví potvrzení o daru. ■

Farní zájezd do Dolomit

Na začátek letošních prázdnin zrealizoval osvětlený tým pod vedením Pavla Lecha zájezd do Dolomit, i když letos bez přímé ústí hlavního horského údolí. Zde kvasnici. Je těžké na pár řádků napsat malé ohlédnutí. Stačí lze popsat přímé rodinné přivítání ve Sv. Martin otcem Antonínem, Aníkou a Petrem, nebo trochu vrásek na Pavlově čele, když v těsné přímě připravených túr musel vyjít pro špatné klimatické podmínky letošního jara a nové operativně připravovat na místě.

Těžko se popisuje cestování pod nádhernými vodopády v údolí Fanes, „pohodlnou cestu“, jak je psáno v průvodci, k chatě a jezeru Croda nebo cestu přes smykem pokrytým 1,35 m vysokou sněhovou pokrývkou. Nádherné byly výhledy na vrcholky Sorapis, Antelao, Monte Cristallo, Tofany, nebo Lagazuoi, na kterém jsme následující den užívali zimních radovánek a sledovali v plné práci sněžnou roblu, a o kousek dál u jezera (vloni proslulého plaveckými kreacemi otce Josefa) jsme si užívali radovánek letních.

Jak popsat adrenalinovou cestu nitrem hory s chabým osvětlením do sedla Falzarego nebo návštěvu památníku bojovníků první světové války na Monte Piano s rozsáhlými pozůstatky opevnění a zákopů. Cestu k hoře Peitlerkofel a na její vr-

chol 2 875 m vysoký, kde v okolí hory bylo možné na rozsáhlých polomech a utržených svazích vidět sílu hor?

Jen popsat slavnostní bohoslužbu na svátek sv. Cyrila a Metoděje, přičemž jsme si připomněli výročí jejich odchodu na Moravu, na vrcholku Strudelkloffe v nádherném přírodním Božím chrámu, kde státními byly více jak 3 000 m vysoké vrcholky Hohe Gaisl, Monte Cristallo a Tre Cime? Prožívání společně v Duchu Svatém by zabralo několik stran.

Vzpomínky na veškeré strávené přičemž Františkov koštu vín, Karlov besed na téma fronta v Dolomitech, přičemž ztišení a modlitba v kapli, i jen přičemž přátelským posezením u dobrého jídla a pití by byly další velkou kapitolou.

Proto chci už jen podkovat Pavlovi a všem, kteří zájezd připravovali, otci Antonínovi za duchovní službu, Aničce za skvělou spolupráci, která mi umožnila nejen trávit čas v kuchyni, ale i vyrazet s ostatními do hor, našemu idiota za bezpečnou cestu a všem účastníkům za skvělé společné chvíle. Také se musím omluvit, že jsem na začátku prázdnin na kterým hatil plány na přiknou, štíhlou postavu do plavek. V této, pokusím se do přístupu polepšit. Těším se na Vás a nejen v Dolomitech. ■

Martin Holík

Letní dětský tábor v Bánově

Letní tábor – Rok na vsi

Bylo, nebylo. Psalo se 21. ervence léta Pán 2013, na v ži kostela práv od-bila druhá hodina, když náš ko í práskl do koní a náš ko ár se vydal na cestu. Zasta-vil se až u velké louže jménem Ord jov. Odtud nás naše noži ky nesly k našemu známému místu, k naší vesnici, jež pro letošek nesla název Kudlova Lhota.

Zanedlouho, až se všichni nast hovali do svých stavení, nastrojili se ob ané do svých kroj a všem to moc slušelo. D v a-ta jak malovaná a mládenci jako kv t, zkrátka radost pohled t. Všechny ob any p ivítali lenové obecní rady v ele s rych-tám em Knoflí kem. Když se všichni p ivítali, byli ob ané rozd leni do grunt . Bylo jich celkem p t: Mlyná ovi, Sedlá ovi, Drátení-kovi, Hrn í ovi a Ková ovi. Pak prob hlo seznámení s tím, jak to u nás na vesnici bude chodit. Úkolem našich grunt bude vyd lávat grošky a za n si po izovat po-zemky. Krom toho jsme se dozv d li n -co neuv itelného, že v naší vesnici stráví-me ne 14 dní jako obvykle, nýbrž celý dlouhý rok.

Každý náš táborový den se totiž pro-m nil v jiný m síc. Co všechno jsme za celý ten rok prožili, bylo by na dlouhé poví-dání. Tak nap íklad v lednu jsme stav li sn huláky a klouzali se v plavkách po led . V únoru nesm la chyb t zabija ka a v b eznu vynášení Morén a pochovávání basy. V dubnu jsme se vydali za arod jnicí Melvínou, v kv tnu jsme zase postavili májky a došlo i na n jaké to vyznání lásky ☺.

V ervnu se sušilo seno, v srpnu jsme pekli chleba. V zá í za námi p ijel otec Jo-sef, aby nás pozval na svatováclavskou pou , v listopadu tu byl zase otec Martin, jenom místo bílého kon p ijel v modré felicii. A když se rok ke svému konci na-chýlil, ude ila vojna. Protože ale všechno dob e dopadlo, sešli jsme se všichni u po-sledního táborového ohn živí a zdraví.

A co by to bylo za rozlu ku s rokem bez po ádné zábavy. Celá vesnice se se-sedla, aby spole n zavzpomínala na všechno, co za celý rok prožila, a hlavn aby se všichni dozv d li, jak to s jejich grundy dopadlo. Tím nejlepším a nejbohat-ším se stal grunt Mlyná v ele s pantátou Vojt chem, panímámou Kristýnou, obec-ním sympa ákem Pe ou, obecním bavi em Jendou, Míšou, Ani kou a Ver ou. A pak už se jenom jedlo, pilo a hodovalo až do bílého rána.

A zazvonil zvonec a našeho roku na vsi byl konec.

P. S. Kdo se chce dozv d t o naší obci více, m že se to do íst v naší obecní kro-nice. Ta bude k máni na našich oddílových stránkách www.tom1419.org.

A ješt dov tek: Jménem naší obecní rady (vedoucích) d kujeme všem, kdo se jakkoliv podíleli na život naší obce. T m, kdo nám ji postavili, našim milým kuchti -kám a kuchtíkovi za jejich úžasnou pé i o naše žaludky, pán m závozník m za bez-chybný provoz naší obecní drožky, ob ma asistent m a také otcí Josefovi a otcí Marti-novi za jejich milou návšt vu. Nejd tší díky pak posíláme „Tomu naho e“ za to, že na nás tentokrát nesesal žádné tra ka e, ale jenom samé sluní ko. ■

Jan Žal ík

Tak jak bylo na tábo e?

Nejprve jsem musela ze svých „poklad“ vyhledat píš alku. To proto, abych za chvíli uslyšela hvízdnutí, pak hlasité „Nááástup“ a následné odpotávání 10,9,8.... To má dcera práv pesunula tábor na naše „pískovišt“ . Samozejm následovalo mnoho a mnoho her, kterými se d ti bavily celé odpoledne.

Musím podotknout, že naše dcera se letos ú astnila tábora poprvé. Z jejích každodenních lí ených vzpomínek cítíme, že si to náramn užila. My, rodi e, jsme vzpomínali na ty „naše“ tábory a tiše jí závid li.

Velice ráda bych proto pod kovala všem vedoucím

- za váš as, ochotu, elán a nápaditou táborovou hru,

- za opravdu nevšední zážitky v podob

nep ekonatelného bruslení, stav ní sn hulák , p espání mimo tábor, no ní hlídky, pe ení chleba, va ení v kotlíku a prima hry, kucha kám za výbornou domácí kuchyní i všem opomíjeným pomocník m,

- za zaru en nejlepší hit letošního léta „ ty i bytelný kola“, který už zpíváme celá rodina ☺,

- za duchovní zázemí,

- za to, že d ti vedete ke vzájemnému kamarádství, toleranci, pomoci a spolupráci, i za to, že d ti poznají, že „bez práce nejsou kolá e“.

A tob , Bože, d kuji za ob tavé mladé lidi, kterým s klidným srdcem sv ím své d ti, protože vím, že Ty jsi uprost ed nich. A žehnáš jim celý táborový as... ■

Míša ernošková

Hrst pod kování za tábor a za vše kolem n ho

■ D kujeme zapáleným Kudlovjan m, že p ipravili našim cénkám a ogar m op t nezapomenutelné zážitky. Také všem, kte í tábor p ipravovali, stav li, zásobovali, plnili hladová b íška a ostatním, kte í jakkoliv p isp li. Oce ujeme vaše perfektní nápady, ob tavost, nadšení a vše, co do toho dáváte. Moc jsme se nasmáli u prohlížení fotek a vypráv ní. *Šruba ovi*

■ Milí táboroví vedoucí, cht li bychom vám všem pod kovat za letošní tábor.

La ovi a Míši díky za to, že p evzali odpovědnost za celý tábor. Vedoucím Hance, Ev í L, Ev í J., Lucce, Hel í, Pav í, Žánovi, Karlovi, Kovicovi, Chuckovi a Denisovi chceme pod kovat za to, že jste p ipravili skv lou táborovku, hráli s našimi d tmi spoustu parádních her, v novali jste jim as. Ev í J. díky za výbornou a odbornou zdravotnickou pé í.

Není obvyklé a samozejmé, že lidé v nují svou dovolenou a sv j volný as druhým a ještě za n mají velkou odpovědnost. Také díky všem chlap m za postavení tábora a ženám za úklid táborové kuchyn . Díky vám. *Honzíkovi*

■ Uspo ádat letní tábor dá jeho vedoucím mnoho práce. Moc vám všem d kujeme. Naše díky ale také pat í spoust dalších ochotných lidí, asto „neviditelných“, bez kterých by se tábor neuskute nil. T m, kte í tábor stav li a bourali, zajiš ovali dopravu, va ili jídlo, t m, kte í pro naše d ti ob tovali kus svého asu, volna a dovolené. *Ludvíkovi*

■ Milí vedoucí, up ímné pod kování za vaši ob tavost, as, energii, nervy a vše, co musíte ze sebe vydat na tábo e, aby se tam naše d ti m ly dobře, odvezly si nespo et zážitk a také se v po ádku vrátily dom . Velice oce ujeme, jak pestrý program dokážete pro d cka vymyslet a p ipravit, takže krom t ch táborových 14 dní vám to jst musí zabrat spoustu vašeho volného asu dávno p edtím... Zárove pat í naše díky kucha kám, d ti jídlo chválily (m žeme doložit i písemn v dopisech) a všem, kte í se o zdárný pr b h tábora zasloužili. *Lörinczovi*

P ší pou Ca ihrad – B lehrad – Blatnohrad – Velehrad

V roce 1150. výročím píchodu soluských bratří Cyrila a Metod je na Moravu jsem se připojil ke skupině devíti poutníků, kteří se rozhodli vykonat pší pouz Istanbulu na Velehrad jako podkování za vše, co nám svatí Cyril a Metod přinesli, s prosbou o znovunalezení našich křesťanských kořenů a za ochotu k dialogu a nacházení jednoty všech křesťanů. Každý z nás pak nesl v srdci své přibližně známé, za které jsme prosili při každodenních bohoslužbách.

Organizáto i rozdělili pší putování do dvou, téměř stejných etap. Dvoudob byl jednoduchý. Ne všichni by mohli opustit naši síť svatých míst, a proto se také našli poutníci zůstanou jen jedné z etap. Denně jsme šli štafetově v těchto skupinách a během dne se vždy zhruba po 25 km stěhovali. Tímto způsobem jsme mohli urazit každý den cca 75 km. Při každém vystupování si skupiny předávaly pouzdra s prstí, kterou jsme při cestě do Istanbulu odebrali v Soluni, v blízkosti chrámu svatého Dimitrije. Tento chrám pochází z doby, kdy tam svatí bratři žili. Předáváním prstí jsme chtěli symbolizovat předávání víry. Pro lidi, kteří nás ve všech zemích velmi srdečně přijímali, jsme měli připraveny malé dárky.

První část vedla z Istanbulu, od chrámu Boží Moudrosti – Hagia Sofia – přes Edirne, Sofii a Niš do B-lehradu. Pak jsme se vrátili zpět do České republiky, abychom se pomocí vrátili do cíle první etapy a pokračovali přes Sremskou Mitrovicu, která se v 9. století stala sídelním městem arcibiskupa sv. Metoděje, do Osijeku a přes Vukovar do Záhřáru na jižním konci Balatónu. Tady si kníže Pribina postavil v polovině 9. století opevněné hradisko, kterému se kdysi říkalo Blatnohrad. Po Pribinově smrti převzal vládu jeho syn Kocel, který pokračoval v otcových práci. Podporoval ší slovanské kultury a dílo svatých Cyrila a Metoděje, kteří se tady v roce 867 přišli své misi na pší roku zastavili.

Toto místo, o kterém z historických pramenů víme, že tady svatí bratři opravdu byli, jsme určitě museli navštívit. V knize žijí základ baziliky z 9. století, která byla zasvěcena mučedníku Hadriánovi, jsme slavili mši svatou. Ze Záhřáru pak cesta pokračovala přes Bratislavu do Kopřivnice, kde se nachází malý kostelík zasvěcený svatě Markétě Antiochijské. Je to jediná zachovaná architektonická památka pocházející z doby Velké Moravy. Tady se k nám přidal otec Jan Peřák a spolu s otcem Michalem a Josefem, kteří se zůstanou druhé etapy pouti, sloužil mši svatou u východní zdi kostelíka. Odsud je to už jen pár kilometrů na hranice mezi Slovenskem a Moravou.

Poslední den našeho putování patří il velkomoravským památkám v okolí Velehradu. Zahájili jsme ho mši svatou v základech velkomoravského kostela v Uhřetěži – Sadech. Je to také jedno z možných míst pohřbu sv. Metoděje. Cestou na Velehrad jsme se ještě zastavili v kostele svatého Michaela ve Starém Městě, kde jsou pod prosklenou podlahou k vidění základy románské rotundy z 9. století. Po poutní stezce jsme dorazili 27. června 2013 po téměř 1800 km putování na posvátný Velehrad.

5. července, při poutní mši svatě, jsme pak v obětním proudu přinesli před oltář pouzdro s hlínou pocházející z rodného místa svatých bratří. ■

Zdeněk Kvasnica

Kon ící léto a trochu kilometr naježd - ných v sedle kola zp sobuje, že i p íležitostní cyklisté zatouží jet dále nebo výše, než jim naše m sto umož ůje. Práv pro takové je p ípravena dnešní nabídka na cyklovýlet. Délkou kolem 25 km je pon kud kratší než obvyklé trasy podél Ba ova kanálu, je však kopcovit jší a hlavn nabízí nádherné výhledy do našeho okolí.

Z Ba ova vyrazíme do Kvasic a za nimi vyšlapeme první z prudších kopc . Jeho vrchol s kapli kou nám nabídne úvodní ze slibovaných výhled – bohužel jen na jednu stranu, tentokrát na Hostýn. Za sjezdem z vrcholku odbo íme do Ba ic a za nimi se pustíme do dalšího asi kilometrového kopce – kdo nem že, lehce ho vyjde p šky. Na rozcestí na h ebeni se za odm - nu m žeme znovu a nikoli naposledy pokochat krásným okolím.

Své bicykly nyní oto íme vlevo a jedeme po málo frekventované h ebenové silnici, z níž shlížíme st ídav do údolí vlevo a vpravo. Dokonalému oddechu brání jen jedno strmé, ale krátké, ani ne stometrové stoupání a kousek za ním je už pomyslný cíl naší cesty: 331 m vysoký vrcholek U Cyrilka, s malovaným obrázkem sv. Cyrila a Metod je.

M žeme se odsud kochat skv lým kruhovým pohledem – na východním ob-

zoru se skví Hostýn, na severu nekone né plán Hané v pop edí s v žemi krom ížských kostel , na západ rozhledna Brdo, na jihu ch ibské lesy. Abychom si toto panorama skute n vychutnali, musíme poodejít kousek stranou, protože tato kóta je pon kud zastav ná. Krom zmín ného obrázku zde stojí ješt vodárna obce Vrbka a retransla ní stanice internetové síť Cyrilek.net, kterou v tomto v podch ibském regionu provozuje stejnojmenné ob anské sdružení. Je vid t, že moravští v rozv stové a moderní technologie mohou mít n co společného!

Z vrcholku je již jen kousek do Vrbky, kde unavení cyklisté mohou sjet do Kvasic a dom . My ostatní pokra ujeme dále po h ebeni nabízejícím nekone né výhledy na ob strany. Využijme jich, protože brzy zmizíme v hradb ch ibských les . eká nás v nich ješt jeden menší kopec a už jsme na Tabarkách, sídle pradávné taverny, v níž se zastavovali kupci v dobách Velké Moravy a ješt í dávno p ed ní. Cestu odtud dom jist všichni dob e známe - bu n kolikakilometrový sjezd p es Novou D dinu do Kvasic, nebo s odbo kou doprava kolem sukovitého „ erného“ k íže na Žlutavu. ■

Pavel Ludvík

Ze života Tomík

- O víkendu **21. – 23. 6. 2013** jsme společ n s n kolika state nými selkami a sedláky vyrazili k velebnému pánovi do Kel e. P vodní obavy, že opravdu budeme pomáhat hrabat seno, se nepotvrdily. Strávili jsme společ ný víkend, v n mž jsme se dozv d li, že letošní tábor se ponese v duchu „roku na vsi“.
- Poslední ervnový **pátek 28. 6. 2013** se nesl ve znamení lou ení se se školním rokem. Po ope ení špeká k se 5 state ných skupinek vydalo hledat šifry a hádanky do podve erních a no ních ulic Otrokovic.
- Od **ned le 21. 7. do soboty 3. 8. 2013** jsme se z našich domov p est hovali do nové obce Kudlovy Lhoty. B hem 14 dní jsme stihli prožít celý rok na vsi a vyzkoušet si všelijaké vesnické tradice, zvyky a práce. Od t íkrálové sbírky, p es vynášení morén, sušení sena až po chytání svatomartinských hus. Všem moc d kujeme za ú ast, bylo to s vámi super!

Zprávy z Charity sv. Anežky

Ohlédnutí za uplynulým obdobím v Charitním domov

Letní úmorná vedra jsme strávili v potu a slzách. Každý z nás má svůj příběh, což ovšem neznamená, že bychom jen tak složili ruce do klína.

Na příklad 19. srpna 2013 navštívilo náš domov šest mladých lidí z Indie, Mexika, Číny, Ruska i Ameriky, kteří nám seniorům přiblížili země, ze kterých pocházejí. Dovedli jsme se prostě ednictvím tlumočnickou službou o historii, současnosti, o nejvtěších zajímavostech zemí i například to, jaké je kde národní jídlo. Na památku si každý z nich odnesl kamínek, který malovali seniori i v denním centru.

Jedno horké slnečné odpoledne jsme například strávili v hojném potu například užitelné ve stínu zahradní pergoly například tradičním grilováním.

Pochutnali si na výborné klobásce a schladili se pivem, na které se osvěžili nealkoholickou variantou v podobě limonády nebo kávy. Společně jsme si také popovídali a poslouchali pár hezkých písní ek v doprovodu kytary.

Další zajímavý program probíhal ve tvůrčivém dílně Denního centra Charitního domova v Otrokovicích dopoledne 7. srpna 2013, kdy jsme pracovali pod vedením paní Družbikové, praktikantky Peovatelské služby. Barvili jsme formou mramorovací techniky porcelánové hrnce, koule, vájíka a zvonce, vyrobené z polystyrenu.

A jak jsme postupovali: do nádoby s vodou se nakape speciální kombinace barev a ta se zapouští mírným promícháním špejle. Poté jsme opatrně do uvedeného směsi a výsledkem vznikaly krásné ozdobené mramorové variace.

Uživatelé byli touto technikou velmi zaujati a měli radost z provedených výsled-

ků své innosti.

V pátek 9. srpna 2013 v dopoledních hodinách v prostorách Charitního domova v Otrokovicích probíhala poutavá vyprávění s filmovým doprovodem na téma putování po cizích zemích, tentokrát jsme navštívili Egypt, Jordánsko a Izrael.

Měli jsme možnost pokochat se nádhernou květinou, například tyrkysovou vodou v Rudém moři s korály a nejvtěrněji zbarvenými rybičkami, rejnokami a mořskými ježky.

Navštívili jsme také Jeruzalém s pověstnou Olivetskou horou, ze které k nám přivážou cestu s Božím hrobem.

V Jordánsku jsme se zastavili v historickém pohřebišti Petra, s uchvacujícími vytesanými chrámy a kaplemi ve skalách, kde dnes probíhají svtoznámé koncerty operních pěvců, například Luciana Pavarottiho.

Na závěr jsme sledovali z Mojžíšovy hory dech tající se nádherný východ slunce. ■

*Pavlna Jurášková, DiS.,
sociální pracovnice Charity*

Hliník se odstahuje do Otrokovic

Možná jste slyšeli o akci Hliník pro Charitu, která se konala v první polovině tohoto roku. Prioritní byla u nás dle tem ve školách, které se díky tomu naučily třídřit krom papíru a plastu i hliník. Navíc tím také pomáháme na dobrou věc, protože sesbíraný hliník pak Charita odvezla na sběrny dvůr a získaná částka se stala prvním příspěvkem na nové auto. To by mělo vydat stařičkou Felicii Peovářské služby a Terénní služby rodinám s dětmi, které se o jedno auto dělají. Felicie totiž začala dávat hodně najevo tisíce najetých kilometrů, proto se snad podaří co nejdříve získat dostatek financí na nákup nového auta. Držte nám palce, nebo se zapojte a pomůžete také.

Díky pozitivním ohlasům škol i ve jednotě jsme se totiž rozhodli spustit akci Hliník od začátku znovu. A tentokrát se můžete zapojit každý z Vás. „Hliníkových obalů se v domácnosti objevuje spousta a je škoda, že končí v tšinou dlouholetým rozkladem na skládce. Třídření hliníku pomáhá životnímu prostředí a zároveň i této akci lidé podporují i dobrou věc a místní Charitu. „Pomocť tak můžeme každý a navíc ho to nic nestojí,“ řekla Eva Zapletalová, autorka projektu.

A co všechno si pod pojmem hliníkové

obaly představíte? Jsou to například plechovky od nápojů, aloby, obaly od sýrů, paštík, víčka od jogurtů, zavařeniny, ale také i staré plechovky, hrnce, žaluzie nebo nádoby od různých sprejů a podobně. Znáte-li kou hliníku: ALU nebo číslem 41 v klasických šipkách značících recyklaci. Když si nebudete jisti, staří na věc položte magnet, hliník není magnetický a magnet se nepřitiskne. Hliníkové obaly nezaberou tolik místa a až se jich sejdě víc, třeba plná taška, můžete je přinést na vrátnici Charitního domova (Na Ulici 1617, Otrokovice) nebo na určené místo v kostele. Pokud Vás zajímají bližší informace, ozvěte se na tel. 731 619 771 nebo na mail fundraiser@otrokovice.charita.cz.

Už Jára Cimrman kdysi řekl: „Budoucnost patří aluminium.“ A toto heslo nyní razíme i my. ■

Eva Zapletalová, fundraiserka Charity

Úklid bez starostí? S námi to opravdu jde!

Charita sv. Anežky Otrokovice prostřednictvím své služby Nový domov Otrokovice již více než rok nabízí „Úklid bez starostí“. Jedná se o formu sociálního podnikání, kdy zaměstnanci této „firmy“ jsou uživatelé služeb Charity sv. Anežky Otrokovice. Touto formou se snažíme uživatele Charity sv. Anežky začlenit do pracovního procesu. Uživatelé jsou zaměstnaní na dohodu o provedení práce a pravidelnou docházkou do zaměstnání se u nich získávají pracovní návyky. V současné době zaměstnáváme 2 uživatele azylového domu.

Zájemcům o naše služby nabízíme úklid společných prostor v bytových domech, úklid domácností nebo ruční mytí

osobních vozidel. Nabízíme i úklid v bytech, například po malbách, po stěhování i periodický úklid podle dohody a individuálně sjednaných podmínek.

Díky sponzorům spouštíme od začátku webové stránky www.uklidbezstarosti.cz, kde jsou ke zhlédnutí nejen aktuální informace, nabízené služby a ceník, ale i reference spokojených zákazníků.

Víme, že se nám do budoucna podaří zaměstnat více uživatelů a podpořit je tak, aby se přiblížili co nejvíce k běžnému životu. ■

*Bc. Veronika Halasová,
vedoucí Nového domova Otrokovice*

Pod kování Turistickému oddílu mládeže

Děkujeme Turistickému oddílu mládeže Otrokovice za poskytnutí potravin našemu zařízení – Azylovému domu pro rodiče s dětmi a ženy. Potraviny využijeme pro přípravu pokrmů s našimi uživateli p

ř zných programech a jako krizové potraviny v případě, že se naši uživatelé ocitnou v hmotné nouzi. ■

*Bc. Veronika Halasová, DiS.
vedoucí Nového domova Otrokovice*

Charitní pečovatelská služba nabízí svou pomoc

Státí je krásné. Předává nám zkušenosti a moudrost. Ovšem může být i strastiplné a je dobré vědět, že člověk nemusí vše zvládnout sám. Pokud se už necítíte na dvacet ani padesát, nemusíte se za to stydět. Rády vám pomůžeme prožít dle stejné stáří ve vašem přirozeném prostředí, doma. Možná byste chtěli mít jistotu, že jste během dne v pohodě, v době jejich zaměření. Proto se obraťte na nás,

Charitní pečovatelská služba Otrokovice je vám k dispozici. Rády vyslechneme a pomůžeme.

V případě zájmu nás najdete v budově Charitního domova v Otrokovicích, Na Ulici 1617, na webových stránkách www.otrokovice.charita.cz nebo nás můžete kontaktovat na telefonu 739 139 323. Těšíme se na vás. ■

Kolektiv dle útvaru z CHPS Otrokovice.

Primice P. Ladislava Sovadiny

Společně s farníky z Holešova, z blízkého okolí a několika dalšími otrokovickými farníky jsme prožili velkou slávu v neděli 7. srpence. S Maruškou Jurákovou jsme neváhaly a rozjely jsme se do holešovského kostela Nanebevzetí Panny Marie, kde jsme se zúčastnily primice svatého - nyní již „otce“ Ladislava.

Tuto významnou událost chtěli s o. Ladislavem prožít mnozí, nebo kostel byl do posledního místa zcela zaplněn a účastníci postavali i v prostoru před kostelem. Hudební doprovod, zpěvy v průběhu mše svaté, ornátné bílé barvy, květinová výzdoba a krásné slunečné počasí společně dotvářely slavnostnost celého dne.

Úsměvy a radost na našich tvářích vykouzlil náš o. Josef zvláště při své homilii, již byl povinen, doprovázené mimořádnou dávkou nevtrhavého, zdravého a působivého humoru.

V závěru mše podkonal o. Ladislav všem, kteří stáli na jeho životní cestě, nejbližším členům rodiny a zvláště těm, kteří jej doprovázeli na cestě víry.

Po mši svaté jsme se zúčastnili slavnostního posezení s oběrstvením na farní zahradě, za doprovodu živé kapely, připravené pro hosty holešovskými farníky. Po oběrstvení jsme předkládali své prosby a díky při mariánské pobožnosti.

Na závěr udělil o. Ladislav trpělivým vkladáním svých rukou jednotlivým věřícím v dlouhém zástupu své novokněžské požehnání.

Děkujeme o. Ladislavovi za pozvání a za to, že jsme s ním mohli prožít tuto radostnou událost. Do jeho kněžské služby mu vyprošujeme hojnost Božího požehnání a potěbných milostí. ■

Na a Fraisová

Vzpomínka na Ani ku

Hospodin je m j pastý , nebudu mít nedostatk ... – poslouchali jsme už jako dospívající d ti z gramofonu v pokoji u Pekárk a sed li kolem Ani ky. Otvírala nám (tehdy mladému spol u v tvrdém totalitním režimu) poznání krásy života, hudby, poezie, obdarování a služby. A bylo nám s ní dob e, moc dob e. Vždycky si na nás ud lala as, pokaždé pro nás p ichystala n co dobrého, milého, n jaké to pohlazení po duši. P kn se um la smát a m la nás všechny ráda - a už jsme byli z Kvítkovic, Otrokovíc, ze Zlína, z Prahy, Litom ic i odkudkoliv. Modlila se spole n s námi a u ila nás objevovat Boží království ve všem dobrém.

Ani ka m la náro né zam stnání. Jako zdravotní sestra ile vybíhala kopec Tomášov a pospíchala za svými „pacoušky“ na interní odd lení. íkali, že se o n stará jako and I. Jednou nás „Kvítkovjáky“ vyzvala, abychom p išli v p edve er svátku sv. Mikuláše ud lat nemocným radost. Tak jsme se p evlekli za Mikuláše, and la i erta, vyšplhali kopec a rozdávali obvazy, cukroví i písní ky. Ani in nápad se zase povedl, pacienti alespo na chvíli zapomn li na svoje starosti. Ona sama byla takovým št drým „Mikulášem“ stále. M la co rozdávat i v záv ru života p i trp livém nesení t žkého b emene, když jí nemoc vzala všechny t lesné síly.

Velké díky pat í jejím nejbližším p áte- l m a celému personálu Charitního domova sv. Anežky za ob tavou dlouhodobou pé i. Tady mohla Ani ka d stojn ukon it svou pozemskou pou – blízko svatostánku charitní kaple, která dýchá pokojem a milosrdenstvím.

Ráda používám tácek, který mi Ani ka v novala kdysi v mládí. Je na n m mod e

V pátek 23. srpna 2013 jsme se v kapli sv. Anny v Kvítkovicích rozlou ili s paní Annou Pekárkovou, která zem ela v sobotu 17. srpna 2013 v Charitním domov v Otrokovících ve v ku 72 let.

vyšito: „Je to dárek malý, ale z lásky daný“. D kujeme Ti, Ani ko, za spousty t ch „malých dárk daných z lásky“. A už to byl tv j úsm v, povzbuzení, modlitba, pohostinnost, utrpení nesené bez reptání, tv j as, kyti ku i poslaný pohled.

Promítám si chvíle, kdy Ani ka odchá- zela na v nost. Byli jsme s mužem práv v Neratov v Orlických horách na pouti k oslav svátku Nanebevzetí Panny Marie. Kostel tu doslova povstává z troskek a je to úžasné místo. Nad oltá em visí velký erný k íž. P i pohledu na n ho jsem si vzpomn la práv na Ani ku. V té chvíli p išli do kostela poutníci a za ala mariánská bohoslužba s krásným zp vem. Bylo to práv po ob d a Ani ka se pomalu lou ila s tímto sv tem. V ím , že otvírala bránu nebe a ur it si zpívala: „Jdu k Božím dve ím a otvírám, nebo v ím, že m volá Pán....“■

Marie echová

FARNÍ OB ASNÍK

Vychází p i p íležitosti církevních svátk . Zodpovídá ímskokatolický farní ú ad. Ur eno pro vnit ní pot ebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení text . Redak ní rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. kv tna 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz> Uzáv rka dalšího ísla: 13.10.2013. Vydání dalšího ísla: 27.10.2013.

Osmisměrka pro děti

V zápolení nového školního roku je možno prosit o pomoc i sv tce – ochránce školák a student . Víš, že i takoví existují?

Jedním z nich je italský kn z, který žil v 17. století, len ádu minorit . Svato e en byl v 18. století a po átek úcty k n mu, jakožto k ochránci student , se datuje do 19. století. Posm - vá ci o n m íkají, že je patronem špatných student .

Svátek tohoto sv tce si p ipomináme zanedlouho, 18. zá í. Jak se tento patron student jmenuje?

DÁRCE, DEKRET, EZAU, IDOL, JASAN, KNÍREK, KREV, MANA, METR, OBUV, ODTOK, OLTÁ , OTROK, OVCE, PANNA, PORUCHA, PRA KA, PRST, P DA, RAMENO, EKA, SESTRA, SNACHA, SOUD, TABLETA, T ÍDA, Ú ETNÍ, ÚTERÝ, VANA, VENKOV, VINA, VÍTR, VNOU E, VODA, VTIPNÝ, VZPOURA, ZVON

Vesele do nového školního roku

- Jaké je množné íslo od slova ned le? - Prázdniny.
- Malý Pepík rád cestuje vlakem. Když jde poprvé do školy, má železničí sjezd né celé okolí. Z prvního dne školy se vrátí otrávený. „Tak jak se ti ve škole líbilo?“ „Ale, to bylo e í o první t íd . P ítom v ní jsou jen d ev né lavice!“
- Do t ídy, kde nebyl u ítel, vrazil školník a zak í el na žáky. „Co tady d íáte?“ „My tady máme dou ování.“ „Jo tak,“ uklidnil se školník, „já myslím, že tady n co d íáte.“
- U ítelka se ptá žáka: „Jak to, že v tom domácím úkolu máš tolik chyb?“ „Za to m že maminka.“ „Jak to, ona ti pomáhala s úkolem?“ „Práv že ne.“
- Syn p ínesl poznámku: „Váš syn neustále napovídá spolužák m!“ „Jak to, že napovídáš?“ obo il se na n ho tatínek. „To je tvoje vina!“ „Moje?“ „Ano, ty m po ád nabádáš, abych pomáhal spolužák m?“

- U ítel dává Jakobovi po etní p íklad: „P ím tvému otci p t tisíc korun s tím, že m každý m síc splatí tisíc korun. Kolik m bude dlužen po t ech m sících?“ „P t tisíc,“ odpovídá Jakob. „Hlupáku,“ zlobí se u ítel, „ty neznáš malou násobítku?“ „Znám, ale vy neznáte mého otce.“
- Ladislav kon í st ední školu a hlásí se na medicínu. „Doufám, že budeš zuba em,“ radí mu otec. „Já bych rad jí byl o ním léka em,“ smlouvá Ladislav. „Nesmysl,“ protestuje otec. „Kolik má lov k o í? Dv . A kolik má zub ? T ícetdva.“
- Herec má syna, který kon í základní školu. Na konci školního roku se v divadle všichni baví o tom, jak jejich d tí dopadly. „A co váš syn, p jde na st ední školu, že?“ „Ješt ne.“ „Jak to?“ „Byli s ním tak spokojeni, že mu prodloužili angažmá.“